

1997-2017

20

Χρόνια

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017

Υψηλός Χώρος-Χρόνος. Εγκατάσταση στην Αλυκή Λάρνακας,
Νίκος Κουρούσις 2011

Φιλοξενούμενος καλλιτέχνης ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΡΟΥΣΙΗΣ Guest artist NIKOS KOUROUSSIS

© Δημήτρης Βαττίς

Ο Νίκος Κουρούσις γεννήθηκε στο Μιτσερό το 1937. Σπούδασε στο St. Martin's School of Art στο Λονδίνο (1960–1961) και στο Hornsey College of Art (1961–1964). Στη συνέχεια, με υποτροφία από το British Council, παρακολούθησε μαθήματα σκηνογραφίας στη Βρετανία (1977), και με υποτροφία του Fulbright έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε έρευνα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Έχει δώσει σειρά διαλέξεων με θέμα την Τέχνη στο Pratt University στη Νέα Υόρκη (1976 και 1988) και στο South Dakota State University ως φιλοξενούμενος καλλιτέχνης. Εργάστηκε ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος στην Κύπρο και στο εξωτερικό.

Κινείται με παραστατικές αθλά και με αφηρημένες και πειραματικές τάσεις, στη ζωγραφική και τη γλυπτική. Γι' αυτό και στα έργα του, που κινούνται στο χώρο της πρωτοπορίας, υπάρχει ένας διάλογος μεταξύ παραστατικών και αφηρημένων στοιχείων. Ασχολήθηκε ακόμη με τη χαρακτική, τη σκηνογραφία, τη video art και τα δρώμενα.

Nikos Kouroussis was born in Mitsero in 1937. He studied in London at St. Martin's School of Art from 1960 to 1961 and at Hornsey College of Art from 1961 to 1964. He attended a course on stage design in England in 1977 (on a scholarship from the British Council) and made research and gave lectures in U.S.A. (on a Fulbright scholarship) in 1986.

Has given a series of lectures on art at Pratt University in New York in 1976 and 1988 as guest artist, as well as at South Dakota State University. He worked as a stage and costume designer in Cyprus and abroad.

www.kouroussis.com

Η γιαγιά Μαρία Καβάζη.

Αξιοθέα, το «Σπίτι»

(ή αλλιώς: μήνιμ στη μήνιμ της γιαγιάς)

«I guess she is the only home I miss and even thinking of her makes me sentimental. And it is in the book on her lap that the world starts, you simply have to open it and hear her read, her voice sounding a little tired but full of hidden wisdom and forgotten experiences».

Erik Lindner

Κλείνουν φέτος 20 χρόνια από τη μέρα που η Αξιοθέα άνοιξε για πρώτη φορά τις πύλες της για να δεχτεί το φιλότεχνο κοινό της Κύπρου στο μικρό τότε πολιτιστικό φεστιβάλ που ξεκινούσε δειλά δειλά με τις παραστάσεις του Χρονικού της Κύπρου του Λεοντίου Μαχαιρά και δύο συναυλίες (Ψαραντώνη και Ευαγόρα Καραγιώργη) οι οποίοι είχαν αφιλοκερδώς συνθέσει τη μουσική για την ιστορική εκείνη (όπως αποδείχτηκε) παράσταση.

1997-2017. Είκοσι χρόνια που συμπύκνουν με τα πραγματικά εικοσιπεντάχρονα από τη λειτουργία του Πανεπιστημίου Κύπρου (1992-2017). Είκοσι χρόνια δημιουργίας που καθιέρωσαν το Πολιτιστικό του Κέντρο (ή αλλιώς, συντομογραφικά: την Αξιοθέα) ως έναν αξιόλογο και διεθνώς αναγνωρισμένο θεσμό που προάγει τον πολιτισμό και τις τέχνες ως μέρος της ακαδημαϊκής παιδείας, αναδεικνύει την πολιτισμική πολυμορφία και ενθαρρύνει τη συμμετοχή των φοιτητών, των μεταπτυχιακών φοιτητών και των αποφοίτων του Πανεπιστημίου Κύπρου σε πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες υψηλού επιπέδου. Καλλιιεργεί, επίσης, την αιώνια παράδοση της Κύπρου και της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου, και προωθεί τις οικουμενικές αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Σήμερα, 20 χρόνια μετά την ίδρυσή του, το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου θεωρείται διεθνώς ένας από τους σημαντικότερους φορείς στην Κύπρο που προσφέρουν ποιοτικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, οι οποίες προωθούν την διαπολιτισμική ανταλλαγή και τη δημιουργική επικοινωνία μεταξύ των λαών της ευρύτερης ευρω-μεσογειακής περιοχής.

*

Πρόσφατα στο Άμστερνταμ, προσκλήθηκαν από το «The European Literature Night 2017» έντεκα ποιητές και πεζογράφοι απ' όλη την Ευρώπη για να συζητήσουν το θέμα του «σπιτιού» με βάση την αντίληψη και την αίσθηση που έχουν γι' αυτή την περίπλοκη έννοια του «home», η οποία σε κάθε γλώσσα έχει ιδιαίτερες αποχρώσεις. Ετέθη μάλιστα και το ερώτημα σε ποια γλώσσα εκφράζει καλύτερα την αίσθηση της έννοιας του «my home» («το δικό μου σπίτι»). Η Katerina Tuckonà, ποιήτρια από την Τσεχία, μίλησε για τη θλίψη και τη νοσταλγία που την διακατέχει εξαιτίας της οριστικά χαμένης διαλέκτου της περιοχής που μεγάλωσε (τη Μοράβια), μια διάλεκτος που συνειδητά εγκαταλείφθηκε από τις προηγούμενες γενιές προκειμένου να περάσουν στο χώρο μιας πιο μεγάλης και πιο δυνατής γλώσσας.

Οι μελαγχολικές παρατηρήσεις της Τσεχας ποιήτριας με έκαναν να ψιθυρίσω: «Αν χάσεις τη γλώσσα σου χάνεις το σπίτι σου. Αν χάσεις το σπίτι σου χάνεις την πατρίδα σου». Κι εδώ δεν εννοούμε αυτό που δηλώνουν σ' ένα πρώτο συμβατικό επίπεδο οι τρεις αυτές λέξεις. Εννοούμε κάτι πολύ βαθύτερο. Η Γλώσσα, το Σπίτι, η Πατρίδα ως αρχετυπικές έννοιες, που βρίσκονται στην πραγματικότητα έξω από την εκάστοτε τρέχουσα ιστορία, καθώς συνιστούν όχι μόνο τη φυσική, αλλά και τη μεταφυσική μας σχέση με το σύμπαν.

Αυτή η σκέψη με ώθησε να καταθέσω στη συζήτηση την περίπτωση της δικής μας πατρίδας όπου η διάλεκτος όχι μόνο επέζησε μέσα σε αιώνες κοσμοϊστορικών αλλαγών και μετεξελιξεν, αλλά έγινε και το γλωσσικό όχημα για αριστουργήματα της μεσαιωνικής, της αναγεννησιακής και της σύγχρονης ελληνικής και ευρωπαϊκής λογοτεχνικής έκφρασης. Μάλιστα η Αξιοθέα, ως σήμα ενός δυνατού πολιτιστικού φεστιβάλ, έπαιξε και παίζει δυναμικό ρόλο στην προβολή της κυπριακής διαλέκτου, μέσω ενός διερευνητικού θεάτρου που τη μελετά ενταγμένη οργανικά μέσα στο πλαίσιο και άλλων διαλέκτων της ελληνικής γλώσσας, όπως για παράδειγμα η κρητική που επίσης εμπλούτισε την ευρωπαϊκή λογοτεχνία με κορυφαία έργα.

Επιπλέον, το πολυ-γλωσσικό, όπως διαμορφώθηκε, φεστιβάλ της Αξιοθέας, φιλοξένησε γλώσσες και διαλέκτους από δεκάδες μέρη του κόσμου. Ας σημειώσω ενδεικτικά τις διαλέκτους που, είτε αδύνατες, είτε δυναμωμένες από την τέχνη νέων καλλιτεχνικών σχημάτων, ακούστηκαν ζωντανές και ακμαίες στην αυλή της Αξιοθέας: κυπριακή, κρητική, δωδεκανησιακή, ποντιακή, βλάχικη, μακεδονική, τα γκρεκάνικα και οι διάλεκτοι της εβραϊκής, καταλανικής, πορτογαλικής, ισπανικής και της μαλτεζικής γλώσσας, ακόμη και γλώσσες της Άπω Ανατολής (όπως τα φιλιππινέζικα).

Σκέψεις όπως αυτές συνδέονται με τα αισθήματα που μας διακατέχουν φέτος που, εν είδει απολογισμού είκοσι χρόνων δημιουργικής εργασίας, συνειδητοποιού-

ουμε το ρόλο που έπαιξε στην όλη δημιουργική πορεία μας η ύπαρξη και η μαγική λειτουργία του συγκεκριμένου «Σπιτιού». Του Αρχοντικού της Οδού Αξιοθέας.

*

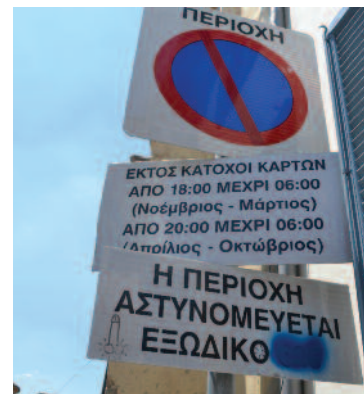
Η Αξιοθέα είναι ένα σπίτι, μα συγχρόνως είναι και μια πατρίδα. Φέτος που κλείνουμε 20 χρόνια εδώ ξέρουμε πως δεν μεγαλώσαμε μόνοι μας. Μας έχει μεγαλώσει αυτό το «Σπίτι». Είναι η γιαγιά και η προγιαγιά μας. Γιατί αυτό είναι το πραγματικό «home» για πολλούς από μας (η «φωλιά» ή η «κούτσα» μας). Και δεν εννοώ μόνο όσους δουλεύουν εδώ. Εννοώ και αυτούς που είναι επίμονοι συγκατοίκοι μας σε κάθε εκδήλωση.

Τώρα που μετρούμε τα είκοσι κουπιά που στήριξαν αυτή την εκστρατεία ίσαμε εδώ και αξιολογούμε το ταξίδι, υποχρεωτικά βλέπουμε και πώς μας είδε ο γύρω κόσμος, η κοινωνία και η πολιτεία. Και εδώ υπάρχει, δυστυχώς, μια σαφής διάκριση. Από τη μια είναι ο «Κόσμος» (της γειτονιάς, της Λευκωσίας, της Κύπρου), ο οποίος θεωρεί την Αξιοθέα σπιτικό του και αισθάνεται όμορφα (και το δείχνει) να κάθεται στην αυλή της και να γεύεται τα «δώρα» που δημιουργούνται εδώ ή μας έρχονται από διάφορα μέρη (Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Τσεχία, Ισραήλ, κλπ.).

Από την άλλη, είναι η στάση του Δήμου. Ενώ έχει φροντίσει να προσανατολίζει το κοινό, ήδη από πολύ μακριά, προς τις εστίες πολιτισμού της πόλης, εξαιρεση αποτελεί το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου (η Αξιοθέα) για το οποίο δεν υπάρχει καμία ένδειξη για την ύπαρξή του.

Οφείλουμε, όμως, άλλου τύπου χάριτες στους άρχοντες της πόλης. Η κυριότερη είναι ο βάνουσος τρόπος με τον οποίο ασχημαίνουν τους δρόμους που οδηγούν στην Αξιοθέα. Καλό παράδειγμα τα παραδοσιακά δρομάκια, όπως η

Φιλοθέου, αλλά κυρίως η οδός Πατρόκλου (πάροδος Οδού Αθηνάς, πρώτο στρίψιμο αριστερά μετά τον «Ορφέα»). Ένας ιστορικός πανέμορφος δρόμος, που τον έχει ασχημίσει όσο μπορούσε η κουλτούρα της δημοτικής εξουσίας. Σ' ένα τόσο μικρό δρομάκι (ούτε πενήντα μέτρων) με κατά βάση πληθόκτιστα σπίτια αλλά και με ένα από τα καλύτερα σωζόμενα δείγματα βενετσιάνικης οικίας, έχουν στήσει εφτά μεγάλες αντιαισθητικές μεταλλικές ταμπέλες, οι οποίες με την πρώτη ματιά δείχνουν στους ελάχιστους κατοίκους τη δύναμη, την έπαρση και τον αυταρχισμό της εξουσίας. Δύο τεράστιες στην είσοδο, που τονίζουν τη θέληση του Δήμου για «πρόστιμα», και πέντε στη μέση (σε σημεία άνευ καμίας πρακτικής σημασίας) που υποτίθεται ότι δείχνουν την ετοιμότητα για φροντίδα σε ώρα ανάγκης των κατοίκων της γειτονιάς (μιαν τέτοια ταμπέλα προσπαθεί να την ακυρώσει μια επιθετική κολοκυθιά που φύτεψε σε γλάστρα μια γειτόνισά μας).

Και μόλις φτάσεις στο τέλος του δρόμου και πέσεις στην οδό Αξιοθέας, εκείνο που προβάλλει (και μας προσβάλλει) με τη βάνουση αισθητική του είναι και πάλι μία σειρά από τεράστιες μεταλλικές ταμπέλες με το ίδιο περιεχόμενο.

Ευτυχώς όμως που υπάρχει και η μορταρία της γειτονιάς. Εκείνα τα λίγα, αλλά γεμάτα ενέργεια πιτσιρικάκια που κάποτε απλώς θορυβούσαν στα περίξ της οδού Αξιοθέας, δίνοντας ζωντάνια στα σταυροδρόμια και στις παρόδους της και έπειτα μεγάλωσαν κι έγιναν λίγο αλήτες με την καλή έννοια και λίγο αναρχούμενοι νεαροί πολίτες που, ζηλεύοντας την κουλτούρα των γκράφιτι που επέβαλε ο απάρμιλλος βρετανός καλλιτέχνης Banksy, βρήκαν τον τρόπο, λίγο με μαύρο χιούμπορ, λίγο με καυστική ειρωνεία, να χλευάσουν την εξουσία αποδομώντας τις βαρύγδουπες ταμπέλες της, ακόμη και με σεξουαλικές συνδηλώσεις.

Τη λογική αυτών των παιδιών την αισθανόμαστε πιο κοντά μας απ' ό,τι την ξύλινη λογική των αρχόντων της πόλης. Γιατί η συγκρουσιακή νοοτροπία των νέων του Αγίου Κασσιανού και της Χρυσαιωνίτισσας έχει κάτι από το μεταίλληόσων αρνούνται να δεχτούν τον βάνουσο τρόπο με τον οποίο η όποια πολιτειακή αρχή ασκεί την εξουσία της.

Έχει επίσης κάτι από τον νεανικό ιδεαλισμό με τον οποίο ξεκίνησε πριν από είκοσι χρόνια αυτό το φεστιβάλ στην ερημωμένη και υποβαθμισμένη τότε γειτονιά της Αξιοθέας, η οποία όταν έφτασαν εδώ τα παιδιά του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. και διαχύθηκαν στους δρόμους οι μουσικές και οι διαλεκτικές φωνές της Κύπρου, άρχισε να ανθίζει ξανά για να υποδεχτεί ως ένα φιλόξενο σπίτι το νέο που ερχόταν να δέσει με το παλιό.

Η Αξιοθέα είναι το σπίτι μας, με την έννοια που η γιαγιά μας είναι η απόλυτη πίστη και η απόλυτη σιγουριά μας στην κρυμμένη σοφία και στις ξεχασμένες εμπειρίες, όπως το αποτύπωσε στην ευρωπαϊκή συνάντηση του Άμστερνταμ για την έννοια του «Σπιτιού» ο Ολλανδός ποιητής Erik Lindner:

«Νομίζω πως η γιαγιά μου είναι το μόνο Σπίτι που μου λείπει. Αρκεί να την σκεφτώ και γίνομαι συναισθηματικός. Ο κόσμος αρχίζει από το βιβλίο που βρίσκεται μέσα στην ποδιά της. Χρειάζεται μόνο να το ανοίξεις και ν' ακούσεις το διάβασμά της, τη φωνή της που ακούγεται λιγάκι κουρασμένη, αλλά γεμάτη από κρυμμένη σοφία και ξεχασμένες εμπειρίες».

Μιχάλης Πιερίης
Λευκωσία, 27 Μαΐου 2017

Home

(or: the living memory of grandma)

"I guess she is the only home I miss and even thinking of her makes me sentimental. And it is in the book on her lap that the world starts, you simply have to open it and hear her read, her voice sounding a little tired but full of hidden wisdom and forgotten experiences".

Erik Lindner

It's 20 years this summer since the day Axiothea opened its doors for the first time to welcome the art-loving audience of Cyprus to the then small cultural festival, which had begun hesitantly with several performances of Leontios Machairas' Chronicle of Cyprus and two concerts of artists and composers Psarantonis and Evagoras Karagiorgis whose volunteer effort had provided the music for this historical (as it turned out) production.

1997-2017. Twenty years that coincide with the actual 25th anniversary of the University of Cyprus (1992-2017). Twenty years of artistic creativity in which the University's Cultural Centre (or Axiothea, as it is known to its friends) established itself as a highly regarded and internationally acknowledged institution that promotes culture and the arts as part of academic education, celebrates cultural diversity, encourages students' involvement in cultural and artistic activities, cherishes the millennial traditions of Cyprus and the wider Euro-Mediterranean region, and fosters the universal values of European civilisation. Today, 20 years since its establishment, the Cultural Centre of the University of Cyprus is considered internationally one of the major institutions in the country offering high quality artistic events, which also promote the concept of multicultural exchange and creative communication between the peoples of the broader Euro-Mediterranean region.

*

Recently, eleven poets and prose writers from all over Europe were invited in Amsterdam for "The European Literature Night 2017" to discuss the theme of "home" based on their own perception of this complex concept, which has dif-

ferent connotations in each language and culture. The discussion inevitably posed the question in what language one can best express one's personal sense of "home". Katerina Tucková, a poet from the Czech Republic, spoke of the sadness and nostalgia she felt for the loss of the dialect once spoken in the region she grew up (Moravia), a dialect consciously abandoned by the previous generations who were eager to integrate into a larger and more dominant linguistic environment.

The melancholic comments of the Czech poet made me think that if you lose your language, you lose your home, and if you lose your home, you no longer have a homeland. And I don't refer to the conventional meaning of these three words. I mean something much deeper: Language, Home and Homeland as archetypal concepts, which transcend living memory, as they determine not only our physical but also our metaphysical relationship with the universe.

With this thought in mind, I brought to the discussion the case of our homeland whose dialect not only survived centuries of historic changes and transformations but also became the linguistic vehicle for true masterpieces of medieval, renaissance and modern Greek and European literature. As a genuine festival of culture, Axiothea has played and still plays a prominent role in the promotion of the Cypriot dialect through a research theatre that studies it systematically in the context of other Greek dialects, such as the vernacular of Crete which has also enriched European literature with remarkable works.

In addition, the multilingual, as it evolved, festival of Axiothea welcomed languages and dialects from many other parts of the world. It is worth mentioning some of the idioms, which, though waning some of them, resounded powerful and alive in the courtyard of Axiothea, strengthened by the artistic effort of young musicians. These included the dialects of Cyprus, Crete and Dodecanese islands, the vernaculars of the Pontus, Vlach and Macedonian regions, the Grico of Southern Italy, the dialects of Hebrew, Catalan, Portuguese, Spanish and Maltese, even languages of the Far East (such as the Philippines).

These thoughts match the feelings that dominate us this year when contemplating on twenty years of creative work, we realise that none of what we have achieved would have been possible without the existence and miracle-making powers of this particular "Home" – the Axiothea Mansion.

*

Axiothea is both a home and a homeland. Having been here for 20 years, we know that we did not grow up alone. It is this "Home" that brought us up. It's our grandmother and great-grandmother. It is home for many of us – our nest,

our den. And I don't refer only to those who work here but also to those who persistently come to live each performance with us.

Now that we are looking back, tallying the twenty oars that steered us through this journey, we are inevitably considering how the world around sees us – the community, on the one hand, and the state, on the other. And regrettably there is a clear distinction between the two. The people (of the neighbourhood, of Nicosia, of Cyprus) who consider Axiothea their home, feel happy (and it shows) to sit in the courtyard and enjoy the “gifts” that are being made here or have come from different parts of the world (Greece, Italy, Spain, Portugal, the Czech Republic, Israel, etc.).

The Municipality, on the other hand, which has taken care to mark the way to the various places of cultural interest in the city from quite far away, seems to have overlooked the existence of the Cultural Centre of the University of Cyprus – our Axiothea, which remains unmarked to this day.

However, the city lords have bestowed other graces upon us. They have done their best to spoil the streets leading to Axiothea – small, traditional alleys such as Philotheou and Patroklou. Patroklou in particular, a beautiful historical street (the first one off Athinas St. on the left, just after the Orpheas tavern) has suffered tremendously by the regulatory interventions of the municipal authorities. This tiny street (no more than fifty metres) with mostly clay-brick houses and one of the best preserved examples of a Venetian residence has been “decorated” with no less than seven ugly metal signs, which show to the few residents the power, arrogance and arbitrariness of the authorities. Two huge ones at the entrance to the street threaten the public with municipal fines, while five in the middle (at locations with no practical sense whatsoever) flaunt the Municipality's readiness to come to the aid of the residents in case of emergency (one of these is besieged by a subversive pumpkin planted in a pot by one of our neighbours).

And once we reach the end of the road and step onto Axiothea Street, what confronts (and affronts) us with its anti-aesthetic ruthlessness is yet another string of huge metal signs with the same content.

Luckily, there are also the rascals of the neighbourhood. Those few, yet full of energy kids who once used to just make noise around Axiothea bringing the small streets and alleys to life but then grew up into innocent troublemakers and defiant young citizens, have found the way – following instinctively the graffiti culture of the iconic British artist Banksy – to mock the authorities, cancelling their hefty signs with a little black humour, a little irony and sometimes even with sexual connotations.

We can grasp the logic of these kids better than the rigid mindset of the city lords. Because the disobedience of the youngsters of Agios Kassianos and Chrysaliniotissa carries some of the vehemence of those who refuse to accept the ruthlessness with which any state authority exercises its power.

It carries also some of the youthful idealism with which this festival began twenty years ago in the then neglected and forsaken neighbourhood of Axiothea. And yet, when the young students of the Theatrical Workshop came here and the streets around filled with the music and idiomatic voices of Cyprus, the neighbourhood began to flourish again welcoming as a hospitable home the new that was coming to bond with the old.

Axiothea is our home in the sense that everyone's grandmother is home – the ultimate haven, the ultimate source of hidden wisdom and forgotten experiences, as the Dutch poet Erik Lindner put it at the European literary meeting in Amsterdam:

“I guess my grandmother is the only home I miss and even thinking of her makes me sentimental. And it is in the book on her lap that the world starts, you simply have to open it and hear her read, her voice sounding a little tired but full of hidden wisdom and forgotten experiences”.

Michalis Pieris,
Nicosia, 27 May 2017

Δύο αναμνηστικές φωτογραφίες (πάνω και κάτω αριστερά) από την πρόβα τζεναράλε της ιστορικής παράστασης του Χρονικού της Κύπρου του Λεοντίου Μαχαίρα, που πρωτοανέβασε το Θεατρικό Εργαστήριο Πανεπιστημίου Κύπρου την ακαδημαϊκή χρονιά 1997–1998.

Αριστερά: Σχέδιο του Χρίστου Λυσιώτη, το οποίο φιλοτεκνήθηκε για να χρησιμοποιηθεί ως λογότυπο του Αρχοντικού Αξιοθέας. Την ίδια περίοδο, εμφανίζεται για πρώτη φορά και το λογότυπο του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. (κάτω δεξιά), έργο του φιλοξενούμενου σ' αυτή την έκδοση καλλιτέχνη, Νίκου Κουρούσιου.

INFO

Defol – Smyrna 1922

A theatre performance by Theatro Ena based on Dimitris Karagiannis' novel, which describes the last days of Smyrna before the destruction of the city in 1922. By presenting the tragedy of the thousands of people scrambling to flee from the burning city, the performance also pays a tribute to those who were lost and to those who survived the uprooting and lived their lives as refugees – a destiny still haunting many people in Cyprus and elsewhere.

Direction/Adaptation/Lighting Design:
Andreas Christoudoulides
Cast: Konstantinos Gavriel,
Tina Leonora, Sotiris Mestanas,
Efi Charalambous.

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία/ Διασκευή/
Σχεδιασμός Φωτισμού:
Αντρέας Χριστοδουλίδης

Χειρισμός Φωτισμού/Ήχου:
Παύλος Πολυκάρπου

Βοηθός Σκηνοθέτη:
Μάριος Στυλιανού

Σχεδιασμός Αφίσας:
Γιάννος Χριστοφόρου

Φωτογραφίες: **Δημήτρης Βαττίς**

Παίζουν: **Κωνσταντίνος Γαβριήλ,**
Τίνα Λεωνορά, Σωτήρης Μεσάνας,
Έφη Χαραλάμπους.

Θέατρο Ένα

Ντεφόλ – Σμύρνη 1922

*Σε διασκευή Αντρέα Χριστοδουλίδη
από το μυθιστόρημα του Δημήτρη Καραγιάννη*

Το «Ντεφόλ» είναι ένα διήγημα-μαρτυρία για τα γεγονότα των τελευταίων ημερών της αρχόντισσας της Ιωνίας, τη Σμύρνη. Παράλληλα όμως είναι ένα αφιέρωμα σε όσους χάθηκαν και σε όσους επέζησαν και βίωσαν τον ξεριζωμό και την προσφυγιά. Ήρωες της τραγικής αυτής ιστορίας θα ζωντανέψουν επί σκηνής, μέσω της θεατρικής διασκευής του διηγήματος, και θα παρασύρουν τους θεατές να αναβιώσουν τις εφιαλτικές στιγμές που έζησαν οι άνθρωποι προσπαθώντας να ξεφύγουν από τη φλεγόμενη Σμύρνη.

Η παράσταση είναι βασισμένη στο μυθιστόρημα του Δημήτρη Καραγιάννη με προσπάθεια να δώσει δείγματα της τραγωδίας του Ελληνισμού στη Σμύρνη. Ένα έργο επίκαιρο, σήμερα στην Κύπρο και όχι μόνο, που το χαρακτηρίζει ευαισθησία, αλλά ταυτόχρονα και βίαιη ωμότητα και απόγνωση των ανθρώπων που έζησαν και ζουν τον ξεριζωμό και την προσφυγιά.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: €15 και €12 (μειωμένο)

Θέατρο ένα

*γιατί ο κόσμος
και το όνειρο
είναι ένα...*

INFO

Glafkos Kontemeniotis: Dingane

A concert featuring new compositions by the talented Cypriot pianist and composer Glafkos Kontemeniotis whose music weaves jazz, traditional and classical music into a recognizable personal style that brings “cross-cultural art” to new heights. Not incidentally, *Jazz Review* notes that in Kontemeniotis’ music “instantaneous energy freely and synaptically exchanges in milliseconds of anticipation, recognition and elaboration” resulting in “empathy that leads to distinctive cohesion and a unified sound”.

Glafkos Kontemeniotis: piano
Apostolos Sideris: bass
Alexandros Gagatsis: vibraphone
Ioannis Vafeas: drums

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Γλαύκος Κοντεμενιώτης: πιάνο

Απόστολος Σιδέρης: μπάσο

Αλέξανδρος Γαγάτσης: βιμπράφωνο

Ιωάννης Βαφέας: τύμπανα

Γλαύκος Κοντεμενιώτης

Dingane

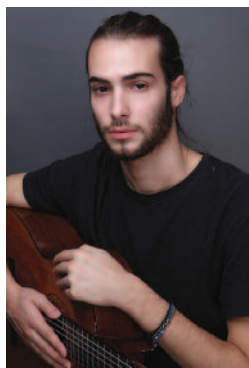

Πέντε χρόνια αφού το Αρχοντικό οδού Αξιοθέας υποδέχτηκε για πρώτη φορά τον Γλαύκο Κοντεμενιώτη, ο κύπριος πιανίστας, μόνιμος κάτοικος Νέας Υόρκης τα τελευταία τριάντα χρόνια, επιστρέφει για μια μοναδική συναυλία όπου παρουσιάζει την καινούργια του δουλειά.

Αρκεί κανείς να επισκεφτεί την ιστοσελίδα του Γλαύκου για να καταλάβει την απήχηση που έχει λάβει η μουσική του στη «Μέκκα», μεταξύ άλλων, της τζαζ, Νέας Υόρκης. Σε μια εποχή όπου η «διαπολιτισμική τέχνη» είναι απλά πνεύμα των καιρών και χρησιμοποιείται ως πρόσχημα άντλησης πόρων, όπου οι παραδόσεις αναμειγνύονται άσκοπα στον

βωμό κάθε καλλιτεχνικής νιρβάνας και με αποτελέσματα κάθε λογής (όχι πάντα σκόπιμα), η μουσική του Γλαύκου ξεχωρίζει για έναν σημαντικό λόγο: ο πιανίστας έχει βρει την δικιά του φωνή μέσα από το κράμα εμπειριών το οποίο τον έχει πλάσει ως μουσικό. Μια φωνή ειλικρινής με την οποία επικοινωνεί στο κοινό και τους συνεργάτες του, Απόστολο Σιδέρη, Αλέξανδρο Γαγάτση και Ιωάννη Βαφέα, έναν ήχο μοναδικό, τον προσωπικό του ήχο. Η οποιαδήποτε ανάληψη είναι περιττή. Ναι, ο Γλαύκος είναι jazz, είναι παράδοση, είναι κλασική μουσική. Αλλά είναι πάνω απ’ όλα ένας μουσικός με ταυτότητα και ένας άνθρωπος που δεν ξεχνάει.

Μια ματιά στις συνθέσεις που θα ακουστούν υπερθεματίζει τον σχολιασμό αυτό. «Φλοίσβος» και «Dingane» (ή αυτός που συνέχεια ψάχνει), δύο συνθέσεις που προκαλούν έντονες εικόνες ανάμνησης και αναπόλησης χωρίς όμως να αλλοιώνεται η οποιαδήποτε ελπίδα και προσδοκία για το μέλλον. Εκεί η ανάμνηση γίνεται εργαλείο πλοήγησης και πυξίδα για το ταξίδι παρά ημίανι επαναπαμού. Στην πορεία αυτή, το ταξίδι γίνεται για τον «συνθέτη που συνέχεια ψάχνει» αυτοσκοπός και πίστη σε μια ιδέα πολύ μεγαλύτερη από τον ίδιο.

Ο Παντελής Θαλασσινός στην Αξιοθέα

Ο Παντελής Θαλασσινός, ένας από τους πιο αξιόλογους καλλιτέχνες της νεότερης γενιάς, έρχεται για πρώτη φορά στην Αξιοθέα για να μοιραστεί μαζί μας τα τρυφερά τραγούδια του, τα οποία εδώ και 20 χρόνια χαρίζει απλόχερα στο κοινό του, αλλά και το ιδιαίτερο χρώμα της φωνής του που τον καθιστά απολύτως αναγνωρίσιμο από την πρώτη νότα. Μαζί του, στη μοναδική αυτή συναυλία, εμφανίζονται και δύο νέοι ερμηνευτές από την Κύπρο – η Κατερίνα Παράσχου και ο Δημήτρης Μεσημέρης – οι οποίοι ήδη έχουν αναδειχθεί για το ταλέντο τους. Τους τραγουδιστές συνοδεύει εξαμελή ορχήστρα με μασέτρο τον Αχιλλέα Τσαγγαρίδη.

INFO

Pantelis Thalassinós at Axiothea

The famous Greek artist, songwriter and composer Pantelis Thalassinós needs no introduction to those who have been following the Greek musical scene over the last 20 years. With 15 solo albums, 500 songs and more than 600 concerts throughout the world, he has certainly made his own mark in contemporary Greek music, developing a signature style, which has earned him a devoted community of fans. In his first performance at Axiothea, Pantelis Thalassinós is joined on stage by singers Katerina Paraschou and Dimitris Mesimeris, and a six-member band under the art direction of Achilleas Tsangarides.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Ερμηνευτές:

Παντελής Θαλασσινός
Δημήτρης Μεσημέρης
Κατερίνα Παράσχου

Μουσικοί:

Αχιλλέας Τσαγγαρίδης: μπάσο

Ξένιος Ευαγγέλου:

τύμπανα, κρουστά

Θεόδουλος Βακανάς:

βιολί, μπουζούκι

Γιώργος Δημητρίου:

μπουζούκι, λαούτο

Άριστος Χριστοδούλου: πλήκτρα

Ντάνης Ιακώβου: κιθάρα

Μασέτρος: **Αχιλλέας Τσαγγαρίδης**

INFO

Fantastico Teatro
Iphigenia at Aulis

Euripides' last extant tragedy that presents the Iliad's protagonists shortly before the Trojan war, at the threshold of the legend. A family drama with a masterful plot and a strong political and moral message, which today, in the 21st century, sounds sadly topical and relevant.

Translation: Magdalena Zira, Maria Gerolemou, Maria Pavlou, Chrysanthi Dimitriou

Adaptation/direction: Magdalena Zira

Set & costumes: Elena Katsouri

Music: Antonis Antoniou

Choreography: Fotis Nikolaou

Lighting design: Carolina Spyrou

Photos: Socrates Socratous

Production manager:

Christina Paschalidou

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση/Επιμέλεια μετάφρασης:

Μαγδαλένα Ζήρα

σε συνεργασία με τις

Μαρία Γερολέμου, Μαρία Παύλου
Χρυσάνθη Δημητρίου

Διασκευή/Σκηνοθεσία:

Μαγδαλένα Ζήρα

Σκηνικά-κοστούμια:

Έλενα Κατσούρη

Μουσική: **Αντώνης Αντωνίου**

Κίνηση: **Φώτης Νικολάου**

Σχεδιασμός φωτισμού:

Καρολίνα Σπύρου

Φωτογραφίες:

Σωκράτης Σωκράτους

Διεύθυνση παραγωγής:

Χριστίνα Πασχαλίδου

Φανταστικό Θέατρο
Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Αυλίδι
Απόδοση/διασκευή Μαγδαλένα Ζήρα

Πάντα υπάρχει μια άλλη ιστορία...

Ο στόλος είναι παγιδευμένος σε ένα λιμάνι. Δεν φυσούν ούριοι άνεμοι. Ο χρόνος περνά. Ο στρατός ξεχνά γιατί ήρθε εδώ. Αποφασίζεται η τελετουργική σφαγή μιας αθώας. Οι αρχηγοί πρέπει να επιλέξουν: μόνο αν γίνει η σφαγή θα γίνει η εκστρατεία. Αλλιώς, τίποτα δεν θα γίνει.

Ένα έργο που παρουσιάζει τους πρωταγωνιστές της Ιλιάδας λίγο πριν τον Τρωικό πόλεμο, στο κατώφλι του θρόνου. Οι ήρωες καθοδηγούνται από το προσωπικό συμφέρον. Ο εκφοβισμός και η δημαγωγία οδηγούν το στράτευμα σε ομαδική παράκρουση. Οι ηγέτες όμως θα επιβιώσουν και, πάνω απ' όλα, θα κρατήσουν την εξουσία στα χέρια τους.

Ο Ευριπίδης γράφει ένα αντιπολεμικό έργο και το ήμα να αμφισβητήσει την επικρατούσα ηθική. Η *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*, που ανήκει στην τελευταία τριλογία του Ευριπίδη (405 π.Χ.), είναι ένα οικογενειακό και συνάμα πολιτικό δράμα, ένα έργο που θα μπορούσε να είχε γραφτεί χθες, με αριστοτεχνική πλοκή. Η πολιτική του διάσταση μοιάζει βγαλμένη από τον 21ο αιώνα: πολιτικοί ηγέτες που διαστρεβλώνουν με άνεση τα γεγονότα, κοινή γνώμη που άγεται και φέρεται, ψυχολογία του όχλου, κατάρρευση των κοινωνικών δεσμών, όλα αυτά συνθέτουν ένα ζοφερό τοπίο κοινωνικής και πολιτικής σήψης. Από την άλλη, οι χαρακτήρες είναι πλάσμενοι με τόσο σύγχρονο τρόπο που μας οδηγούν σε μια εμβάθυνση στο υποσυνείδητο.

Επί σκηνής: *Αγαμέμνονας:* Ανδρέας Τσέλεπος, *Ιφιγένεια:* Νίκη Δραγούμη, *Κλυταιμνήστρα:* Παναγιώτα Παπαγεωργίου, *Μενέλαος:* Φώτης Αποστολίδης, *Αχιλλέας:* Ανδρέας Παπαμιχαηλόπουλος, *Πρεσβύτες/Αφηγητής:* Βαλεντίνος Κόκκινος, *Άγγελος:* Στέλιος Καλλιστράτης, *Κορυφαία:* Ειρήνη Ανδρέου.

Συμμετέχουν στο χορό: Βάρσα Αδάμου, Αλεξία Αλέξη, Μαρία Ιακωβίδου, Χρύσα Νικολάου, Ανδρέας Λουκά, Τάριελ Μπερίτζε.

INFO

Vakia Stavrou
Sea-girt Alasia

Paris-based singer and songwriter Vakia Stavrou is returning to Axiothea to present her new and much awaited album "Alasia" in which simplicity is turned into a virtue. Songs with unadulterated colours, pure lines, sometimes radiating light, other times made of bright darkness but always inspired by and inspiring intense feelings. In this concert Vakia Stavrou is joined by her faithful collaborators Carlos Bernardo (orchestrations, guitar, kalimba, charango), Inor Sotolongo (percussion) and Stelios Pittas (cello).

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Βάκια Σταύρου:
φωνή, κιθάρα, συνθέσεις

Κάρλος Μπερνάρντο:
ενορχηστρώσεις, κιθάρα, kalimba, charango

Ινόρ Σοτολόγκο: κρουστά

Στέλιος Πίττας: βιολοντσέλο

Βάκια Σταύρου
Αλάσια Θαλασσοφίλητη

Ο πολυαναμενόμενος νέος δίσκος της Βάκίας Σταύρου, «Αλάσια» που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τη γαλλική δισκογραφική εταιρεία Accords Croises/ Pias, είναι η αφορμή αυτής της συναυλίας: νέα νιοή, νέα τραγούδια, νέα ταξίδια. Ο δημοσιογράφος Bertrand Dicale της Κρατικής Γαλλικής Ραδιοφωνίας, προλόγισε τον δίσκο της γράφοντας:

«Ο ελληνικός πολιτισμός έδωσε ένα από τα ομορφότερα ονόματά του στο νησί της Κύπρου: Αλάσια. Η ετυμολογία συνδέει τη λέξη αυτή με τη θάλασσα – είναι ένα νησί εντός της θάλασσας, από τη θάλασσα και της ίδιες της θάλασσας ή άλλως, όπως λέει ο ποιητής, «Κύπρος[ς]... θαλασσοφίλητη».

Η Βάκια Σταύρου τοποθετεί την Αλάσια της στην καρδιά του κόσμου, στο κέντρο μιας Μεσογείου με ουσία και νόημα. Δεν αρκεί να μιλήσει κανείς για την αγνή φωνή της, τη λαμπρή έμπνευσή της, τη γοητεία της που εκφράζεται σε πολλές γλώσσες. Βρίσκει κανείς σ' αυτή μian επιτήδευση που πηγάζει από τα θαύματα που οι αρχαίοι απέδιδαν στη γόνιμη φαντασία των εμπνευσμένων θεών – αυτήν που τους οδηγούσε να ζωγραφίσουν στην άκρη ενός ταπεινού μονοπατιού τη μεγαλοπρεπή λάμψη ενός υπέροχου άνθους, αυτήν με την οποία ύφαιναν πάνω στη νύχτα αστερισμούς οι οποίοι συνόψιζαν σε μερικά άστρα την εξαιρετη μοίρα περίπλοκων ηρώων. Με τον ίδιο τρόπο, η Βάκια Σταύρου τραγουδάει στα πορτογαλικά συνοδεία μιας μόνο κιθάρας και μας κάνει να αναπολούμε το κρύσταλλο του Μπιλ Έβανς στο πιάνο του.

Με τη Βάκια Σταύρου όλα είναι λιτά. Λίγες νότες, λίγες χειρονομίες, λίγα όργανα. Κι όλα διασώζονται μ' αυτή τη σοφή οικονομία: η μελαγχολία κι ο ήλιος, η περιουληλογη κι η καταιγίδα του συναισθήματος, η καρδιά γυμνή κι ο ίλιγγος της ψυχής.

Στα ελληνικά, στα πορτογαλικά και στα αγγλικά, ερμηνεύει ενστικτώδη αλλα και λόγια διαμάντια, μετουσιώνει τα σύνορα των ειδών και των πολιτισμών, επιβάλλει την απεριόριστη γοητεία της φωνής της, καθώς επίσης και μια γραφή σύγχρονη, με βαθιές ρίζες.

Τραγούδια σε άδοχα χρώματα, σε αγνές γραμμές, εξίσου του φωτός και του λαμπρού σκότους, με έντονα συναισθήματα. Λες και το να τραγουδάς είναι μια πράξη τεκτονική, αρχέγονη, που δεν την αγγίζει ο χρόνος. Λες και πρόκειται για ένα έργο ταπεινό και τεράστιο συνάμα, λες και πρόκειται να καταφέρεις ν' ακουστεί το φίλημα της θάλασσας.»

Μετάφραση από τα γαλλικά: Ειρήνη Παπακυριακού

INFO

The Enchanted Tree

Traditional shadow play theatre, presented by puppeteer Christodoulos Antoniou Pafios, grandson of Christodoulos Pafios (1904-1987), the great master of this ancient art that has been inextricably linked with the Greek popular tradition.

In Greek
FREE ENTRANCE

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Καραγκιοζοπαίκτης:
Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος**Το στοιχειωμένο δέντρο**

Ο Πασάς διατάζει τον Χατζηναβάτη να ντελαλήσει σε όλη την πόλη ότι το δέντρο κοντά στην πλατεία είναι μαγεμένο για να προσέχουν οι διαβάτες να μην περνούν κάτω από αυτό. Ένα ξωτικό, λήει, αρπάζει τους περαστικούς, τους ανεβάζει πολύ ψηλά και τους κατεβάζει πάλι, αλλά μεταμορφωμένους σε τετράποδα. Οι διαβάτες όμως δεν παίρνουν στα σοβαρά την προειδοποίηση.

Τότε ο πολυμήχανος Καραγκιόζης αναλαμβάνει δράση...

Μια διασκεδαστική παράσταση παραδοσιακού θεάτρου Σκιών από τον καραγκιοζοπαίκτη Χριστόδουλο Αντωνίου Πάφιο, εγγονό του Χριστοδούλου Πάφιο (1904-1987), του μεγάλου μάστορα αυτής της πανάρχαιας τέχνης που έχει συνδεθεί άρρηκτα με την ελληνική λαϊκή παράδοση.

Η παράσταση συνοδεύεται από μία έκθεση φιγούρων Θεάτρου Σκιών.

INFO

Nikos Kavvadias: A Musical Tribute

A journey into alien and often mysterious seascapes through the poetry of the Greek poet, writer and seafarer Nikos Kavvadias with a selection of songs based on his poems that depict the difficult life of the sailor, the daily grind of work, but also the freedom of the eye to travel over new horizons. Featuring: Michalis Pourgourides, Konstantinos Stylianos (vocals), Konstantinos Zorbas (piano), Kostas Chaloumas (acoustic bass), Kostas Efesopoulos (saxophones). Poetry reading/narration: Achilles Grammatikopoulos

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Τραγουδούν:

Μιχάλης Πουργουρίδης
Κωνσταντίνος Στυλιανού

Μουσικοί:

Κωνσταντίνος Ζορπάς: πιάνο
Κώστας Χαλλούμας: ακουστικό μπάσο
Κώστας Εφesoπούλος: σαξόφωνα

Απαγγελία-Αφήγηση:

Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

Μουσικό αφιέρωμα στον Νίκο Καββαδία

Μια αναφορά στη μελοποιημένη ποίηση του Νίκου Καββαδία από τον Θάνο Μικρούτσικο, Ξέμπαρκους, Γιάννη Σπανό, Μαρίζα Κωχ και Δημήτρη Ζερβουδάκη.

Ένα μουσικό ταξίδι στον «Σταυρό του Νότου», τις «Γραμμές των Οριζόντων», το «S/S Ιόνιο 1934» και στα αγαπημένα τραγούδια του ποιητή με φόντο τις θάλασσες, τους ωκεανούς, τα καράβια και τα λιμάνια που ήταν οι πηγές της έμπνευσής του. Το αφιέρωμα περιλαμβάνει απαγγελία ποιημάτων από τις συλλογές «Μαραμπού», «Πούσι», «Τραβέρσο», καθώς και ανάγνωση αποσπασμάτων από το μυθιστόρημα «Βάρδια».

INFO

Romiosyni
 by Vassilis Michaelides
THEPAK

Honouring the 100th anniversary of the death of Cyprus' national poet Vassilis Michaelides and commemorating the tragic events of the 9th of July 1821, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents its historical production Romiosyni, which blends together Michaelides' idiomatic poems into a deeply moving performance.

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris

Music: Evagoras Karagiorgis

Set and Props: Christos Lysiotis

Costumes: Eliana Chrysostomou,
Marina Kleanthous.

Lighting design: Yorgos Koukoumas
Production manager, assistant director:

Stamatia Laoumtzi

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Δραματική προσαρμογή, σκηνοθεσία:
Μιχάλης Πιερίης

Μουσική: **Ευαγόρας Καραγιώργης**

Σκηνικά: **Χρίστος Λυσιώτης**

Κουστούμια: **Ηλιάνα Χρυσοστόμου,**
Μαρίνα Κλεάνθους

Σχεδιασμός φωτισμού:
Γιώργος Κουκουμάς

Υπεύθυνη παραγωγής,
 βοηθός σκηνοθέτις:
Σταματία Λαουμτζή

100 χρόνια
 Βασίλης
 Μιχαηλίδης

Η Ρωμιοσύνη έν' φυλή συνότζαιρη του κόσμου

του Βασίλη Μιχαηλίδη

Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Με αφορμή τα 100 χρόνια από τον θάνατο του Βασίλη Μιχαηλίδη (1849-1917), το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου αποτίει φόρο τιμής στο ποιητικό ταλέντο, την προσφορά και την προσωπικότητα του εθνικού ποιητή της Κύπρου με μια παράσταση της συγκινητικής του παραγωγής *Η Ρωμιοσύνη έν' φυλή συνότζαιρη του κόσμου*.

Στηριγμένη στα αριστουργηματικά διαλεκτικά έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη «Η ενάτη Ιουλίου 1821 εν Λευκωσία (Κύπρου)», «Η Χιώτισσα», «Η Κύπρος προς τη μάνα της», «Η Κύπρος προς τους λέγοντες ότι δεν είναι Ελληνική» «Η Ανεράδα» και άλλα, η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ απέκτησε ξεχωριστή σημασία στη συλλογική συνείδηση του κυπριακού λαού, αλλά και στην ιστορία των κυπριακών γραμμάτων, καθώς η έρευνα η σχετική με την παράσταση αυτή, συνδυάστηκε με την ανεύρεση των αυτογράφων του ποιητή και την πρώτη δημοσίευση του λανθάνοντος 456ου στίχου της «Ενάτης Ιουλίου».

Η παράσταση αποτελεί ορόσημο στην καλλιτεχνική πορεία του Θεατρικού Εργαστηρίου καθώς αγαπήσθηκε και αγαπήθηκε όσο καμία άλλη από το πολυπληθές κοινό που την παρακολούθησε στην Κύπρο και στην Ελλάδα, αλλά και από τους ίδιους τους συντελεστές. Ενδεικτικό για την υπερθετική πρόσληψη και τη σημασία της είναι το γεγονός ότι η μοναδική φορά που παραχωρήθηκε άδεια για πραγματοποίηση καλλιτεχνικής εκδήλωσης στον ιστορικό χώρο της Ιεράς Μονής Αρκαδίου ήταν τον Αύγουστο του 2001, όταν η συγκεκριμένη παράσταση παρουσιάστηκε κατόπιν προσκλήσεως του Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου και του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής.

Η διασκευή και η παράσταση προβάλλουν την ποιητική πρόθεση του Μιχαηλίδη να συνθέσει (με όλα τα ιστορικά και ιστοριογενή διαλεκτικά ποιήματά του που αφορούν στη μοίρα της Κύπρου) μια σύγχρονη «τραγωδία», η οποία εκφράζει με έντεχνο τρόπο το τραγικό στοιχείο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας. Η προσφορά του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. έγκειται και στο γεγονός ότι εκόμισε στα κυπριακά γράμματα μια νέα αντίληψη δραματουργικής επεξεργασίας και σκηνικής παρουσίας του Βασίλη Μιχαηλίδη, βασιsmένος σε όλα τα ιστορικά, καθώς και σε ορισμένα λυρικά διαλεκτικά ποιήματά του.

Η δραματική προσαρμογή από τον Μιχάλη Πιερίη συνδυάζει αρμονικά τα ποιήματα του μεγάλου ποιητή της Κύπρου σε ένα ενιαίο θεατρικό έργο και αποτελεί ορόσημο στην προσπάθεια του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. να αναδειξει λιγότερο

γνωστά στο πανελλήνιο αριστουργήματα της διαλεκτικής περιφερειακής ελληνικής λογοτεχνίας. Φέρνοντας την έξοχη ποιητική γλώσσα του Μιχαηλίδη πιο κοντά στο σύγχρονο κοινό, η παράσταση παρουσιάζει όλο τον πλούτο, την εκφραστικότητα και τη μελωδικότητα της κυπριακής διαλέκτου.

Οι φετινές παραστάσεις εντάσσονται σε μια σειρά εκδηλώσεων για τη ζωή και το έργο του Βασίλη Μιχαηλίδη που εγκαινιάστηκαν στις 18 Μαρτίου 2017 και θα συνεχίσουν μέχρι και τον Οκτώβριο. Οι εκδηλώσεις περιλαμβάνουν δύο επιστημονικές ημερίδες και συνολικά επτά παραστάσεις του έργου *Η Ρωμιοσύνη εν' φυλή συνόττ'ζαιρη του κόσμου* στη Λευκωσία, στη Λάρνακα, στη Λεμεσό και στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου, με τις οποίες το Θ.Ε.ΠΑ.Κ., συνεργαζόμενο με εκπαιδευτικούς και οικονομικούς φορείς που στηρίζουν τον πολιτισμό και αντιλαμβάνονται τη σημασία του για την κοινωνική πρόοδο, θα φροντίσει να ακουστεί η μοναδική ποιητική φωνή του Βασίλη Μιχαηλίδη σε όλη την Κύπρο.

Μετά την επιτυχημένη παράσταση στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου (1 Ιουνίου), το έργο παρουσιάζεται και στην Αξιοθέα με την επιχορήγηση της εταιρείας Medochemie. Ο κύκλος παραστάσεων ολοκληρώνεται στις 5 Οκτωβρίου, στο Μεσαιωνικό Κάστρο της Λάρνακας.

Χορηγός/Sponsor:

Το Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου και σε συνεργασία με την Εταιρεία Θεατρικής Ανάπτυξης Λεμεσού, η παράσταση θα παρουσιαστεί στον Τεχνχώρο της ΕΘΑΛ στη Λεμεσό. Την ίδια μέρα, διοργανώνεται Φιλολογική Ημερίδα για τον Βασίλη Μιχαηλίδη (ώρα 11:00 π.μ., Φραγκλίνου Ρούσβελτ 76, Ακίνητα Δήμου-Κτήριο ΣΑΛΑ, Λεμεσός). Πληροφορίες: 2289531, 25877827.

INFO

Trio Levante & Sofia Papazoglou

A tribute to some of the greatest composers of the Smyrna and Rebetiko schools (Panayiotis Tountas, Demetris Semsis, Ioannis Dragatsis, Grigoris Asikis, Vangelis Papazoglou), with songs and instrumental compositions interpreted in the spirit of the first recordings. Featuring: Sofia Papazoglou (voice), Petros Kouloumis (voice, lute, guitar), Pantelis Ionas (banjo, oud, guitar, voice), Pavlos Michaelides (violin, voice).

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Πέτρος Κουλουμής:

φωνή, λαούτο, κιθάρα

Πάυλος Μιχαηλίδης: βιολί, φωνή**Παντελής Ιωνάς:**

μπάντζο, ούτι, κιθάρα, φωνή

Σοφία Παπάζογλου: φωνή**Τρίο Λεβάντε @ Σοφία Παπάζογλου**

Με αφορμή την αναμενόμενη κυκλοφορία του πρώτου τους δίσκου τον Νοέμβριο του 2017, οι Τρίο Λεβάντε, ολοκληρώνοντας σχεδόν τρία χρόνια παρουσίας στην Κύπρο, παρουσιάζουν ένα μοναδικό μουσικό πρόγραμμα με αστικά λαϊκά τραγούδια, αφιερωμένο σε συνθέτες που ανήκουν στη «Σμυρναϊκή» και τη «Ρεμπέτικη» σχολή, όπως οι Παναγιώτης Τούντας, Δημήτρης Σέμσις, Ιωάννης Δραγάτσος, Γρηγόρης Ασίκης, Βαγγέλης Παπάζογλου, κ.ά.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τραγούδια και οργανικούς σκοπούς που συνέθεσαν οι μεγάλοι αυτοί συνθέτες.

Στη συναυλία αυτή οι

Τρίο Λεβάντε φιλοξενούν τη Σοφία Παπάζογλου, μια λαϊκή ερμηνεύτρια με φωνή που ξεχωρίζει για το συναίσθημα που απονέει, και επιχειρούν να ερμηνεύσουν μαζί τα τραγούδια αυτά κατά το πρότυπο των πρώτων ηχογραφήσεων, παραμένοντας πιστοί στους μουσικούς δρόμους και στο χρώμα της εποχής.

INFO

*Waters of Cyprus, of Syria,
and of Egypt.*

*Study on the "Dramatic" Cavafy
Theatrical Workshop of the University
of Cyprus*

A performance based on the entire Cavafy oeuvre, which combines those poems or parts of poems in which the Alexandrian makes use of techniques and elements characteristic of the dramatic art.

Text selection, adaptation &
stage direction: Michalis Pieris
Music: Evagoras Karageorgis
Costumes: Stavros Antonopoulos
Production manager,
assistant director: Stamatia Laoumtzi

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Επιλογή, επιμέλεια κειμένων,
σκηνοθεσία: **Μιχάλης Πιερής**

Μουσική: **Ευαγόρας Καραγιώργης**

Κοστούμια: **Σταύρος Αντωνόπουλος**

Φωτισμοί: **Γρηγόρης Παπαγεωργίου**

Υπεύθυνη παραγωγής,
βοηθός σκηνοθέτις:
Σταματία Λαουμτζή

Νερά της Κύπρου, της Συρίας και της Αιγύπτου. Σπουδή στον «θεατρικό» Καβάφη Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Η επιτυχημένη παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. που έχει διαγράψει μια σημαντική διεθνή πορεία με παραστάσεις στους Δελφούς, τη Ρώμη, την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Κομοτηνή το Παλέρμο και το Άμστερνταμ, επιστρέφει στην Αξιοθέα με αφορμή τα 20χρονα του Θεατρικού Εργαστηρίου, δίνοντάς ακόμη μια ευκαιρία στο θεατρόφιλο κοινό να απολαύσει την πολυδιάστατη ποίηση του Αλεξανδρινού σε ένα σπονδυλωτό θεατρικό έργο, στηριγμένο στη μελέτη του «θεατρικού» Καβάφη.

Η παράσταση βασίζεται σε ολόκληρη την ποίηση του Καβάφη και συνδυάζει εκείνα τα ποιήματα ή μέρη σε ποιήματα όπου ο Αλεξανδρινός αξιοποιεί τεχνικές και στοιχεία της δραματικής τέχνης. Η πρόσφατη επεξεργασία του έργου περιλαμβάνει επίσης τα συριακά ποιήματα του Καβάφη που δίνουν μια επικαιρική διάσταση στην ποίησή του και προβάλλουν την πολιτική του αίσθηση όπως αυτή πιστοποιείται στον τρόπο που ο Αλεξανδρινός μελέτησε και κατανόησε τον πραγματικό χαρακτήρα των διαχρονικών πολιτικών δρωμένων στην περιοχή της Συροπαλαιστίνης.

Στο σκηνικό αποτέλεσμα συμβάλλει η εμπνευσμένη μουσική του Ευαγόρα Καραγιώργη που γράφτηκε ειδικά για την παράσταση, καθώς και οι ενδυματολογικές επιλογές του Σταύρου Αντωνόπουλου που προσδίδουν μια ιδιαίτερη αισθητική στο έργο.

Η προσέγγιση, η οποία λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές φάσεις της ποιητικής ανέλιξης του Καβάφη (πρώιμη, εποχή της διαμόρφωσης, ώριμη περίοδος), καθώς και τις θεματικές περιοχές της ποίησής του (φιλοσοφική/διδασκτική, ιστορική/πολιτική, αισθησιακή/ερωτική), καθιστά την παράσταση όχι απλά ένα απολαυστικό καλλιτεχνικό γεγονός, αλλά και μια γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία.

INFO

***The Passion Crossroad /
Pasiones Cruzadas***

A selection of medieval and Renaissance songs from Cyprus, traditional songs from Smyrna, and Argentine tangos that brings together these three countries – as sources of primitive, pure energy – at a crossroads of passion where the World regenerates through the power of the peoples and the vibration of their music. Featuring Vivianna Giannaki (vocalist), Roman Gomez (piano).

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Βιβιάννα Γιαννάκη: Υψίφωνος

Roman Gomez: Πιανίστας

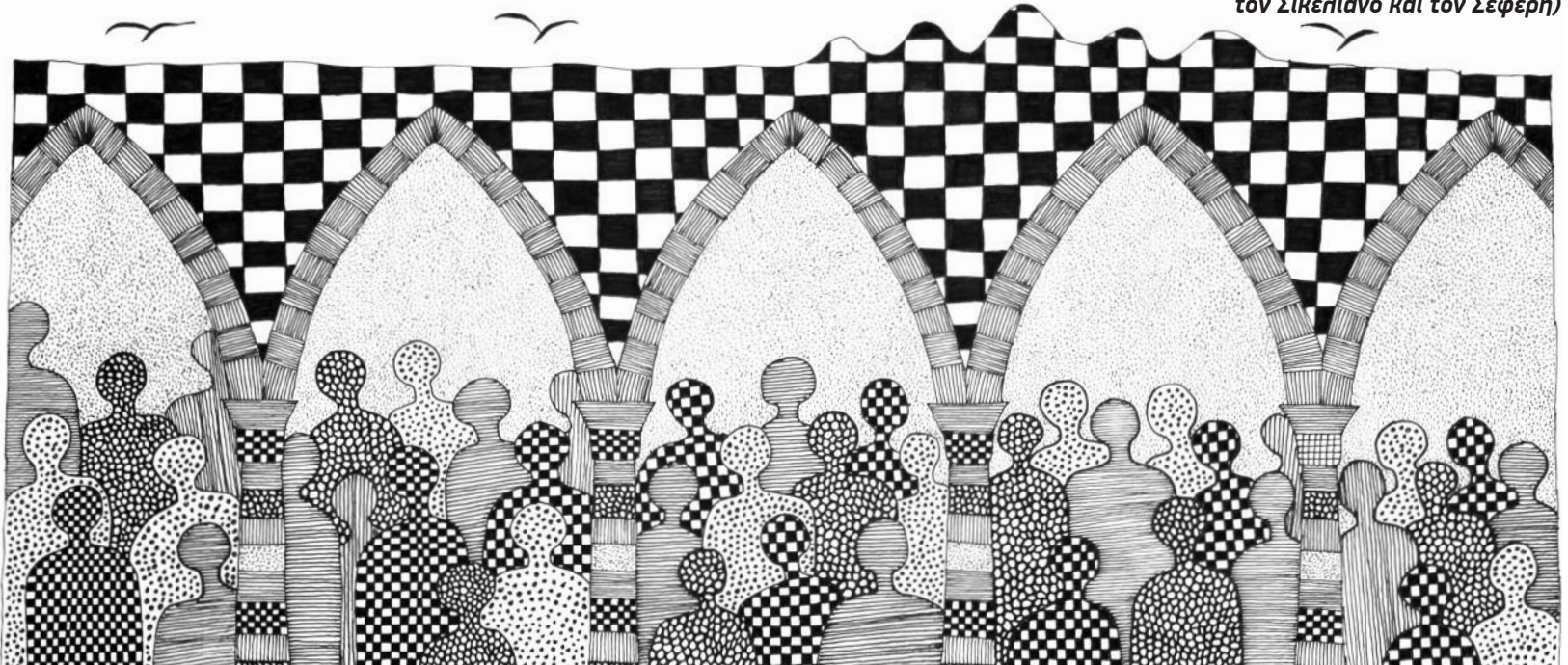
Βιβιάννα Γιαννάκη & Roman Gomez

Σταυροδρόμια του πάθους: Κύπρος, Σμύρνη, Αργεντινή

Μια επιλογή από μεσαιωνικά και αναγεννησιακά τραγούδια της Κύπρου, παραδοσιακά τραγούδια της Σμύρνης και tango της Αργεντινής μέσα από την οποία ενώνονται οι τρεις αυτές χώρες –ως πηγές πρωτόγονης, καθαρής ενέργειας– σε ένα σταυροδρόμι του πάθους όπου ο Κόσμος αναγεννιέται με τη δύναμη των λαών και τη δόνηση της μουσικής.

Το πρόγραμμα παρουσιάζουν η καταξιωμένη ερμηνεύτρια Ελληνοκυπριακής καταγωγής Βιβιάννα Γιαννάκη και ο Αργεντινός μουσικός και συνθέτης Roman Gomez, οι οποίοι μετουσιώνουν την αγάπη τους για την παραδοσιακή μουσική των χωρών τους σε ένα ονειρικό μουσικό ταξίδι για τους ίδιους και για το κοινό που τους παρακολουθεί.

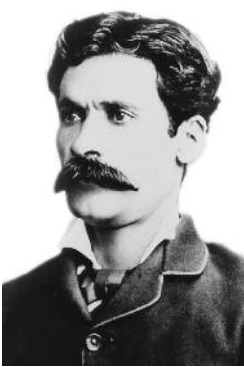
Τα 20χρονα του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.
(με αντικατοπτρισμούς στη δημοτική παραγωγή
της «Αροδαφνούσας», στον Βαλσαωρίτη,
τον Σικελιανό και τον Σεφέρη)

«Ο κόσμος της Αξιοθέας», έργο του Ευαγόρα Καραγιώργη.

Το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. γιορτάζει τα 20χρονά του μ' ένα δημιουργικό κοίταγμα στην ιστορία του, μέσω της παρουσίασης των κύριων σταθμών της πορείας του. Με την επιλογή της αλυσιδωτής δομής ενορχηστρώνονται σκηνές απ' όλα τα έργα που μελέτησε και ανέβασε, αναδεικνύοντας έτσι τη συνοχή του οράματος που κυβέρνησε αυτή την προσπάθεια. Παράλληλα, με ορισμένους επιλεγμένους παράπλευρους σχολιασμούς από τη σκοπιά σημαντικών κειμένων της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας που συνομιλούν με το ρεπερτόριό του (δημοτικό τραγούδι, Βαλσαωρίτης, Σικελιανός, Καβάφης, Σεφέρης) υποδεικνύονται οι αρμοί που συνδέουν

την καθαυτό θεατρική και θεατρολογική δουλειά του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. με κείμενα που συνιστούν κορυφώσεις της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Υπ' αυτή την έννοια, η επιστήμη της φιλολογίας συναντά τη θεατρική εμπειρία και με έμπρακτο διδακτικό τρόπο την εμποτίζει και ταυτοχρονα εμποτίζεται. Απ' όλην αυτή την εμπειρία, αυτήν τη διαλογική συνάντηση προκύπτει μόνο κέρδος: Αυτό που αφορά στην εμπάθυση στα λογοτεχνικά κείμενα τα οποία πολιορκούνται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους και φωτίζονται κρυμμένες ή και εντελώς αθέατες εκ πρώτης όψεως πλευρές τους.

20 ΧΡΟΝΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

1. Σκηνές από το Μεσαιωνικό «Χρονικό της Κύπρου» του Λεόντιου Μαχαιρά:

- i. Ρήγας - Ρήγαινα - Τζουάνα - Κούντης τε Ρουχάς
- ii. Γυναίκες του λαού
- iii. Δολοφονία του Ρήγα - Γιώργου Σεφέρη, «Ο Δαίμων της πορνείας»

2. Σκηνές από τον «Ερωτόκριτο» του Βιτσέντζου Κορνάρου:

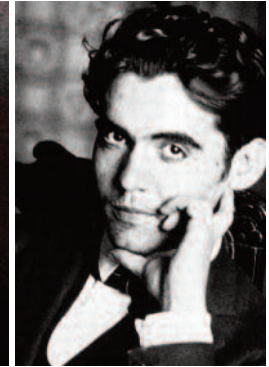
- i. από την Γκιόστρα (Χαρίδημος- Σπιθόλιοντας)
- ii. Αθώνι (η σκηνή του χωρισμού)

3. Σκηνές από το «Άσμα του Γιοφυριού»:

- i. «Κάτω στες άκρες των ακρών, στην τελειωμένη του κόσμου»
- ii. «Μάστορα, πρωτομάστορα, μάστορα των μαστόρων»
- iii. Ο Μιχάλης Τερλικκιάς τραγουδά την παραλλαγή του Άσματος του Γιοφυριού του Ανδρέα Μαρπούρα.

4. Σκηνές από τον «Διγενή Ακρίτα», σε λιμπρέτο Σταμάτη Δαγδελένη:

- i. «Το θάνατο νερό»
- ii. Κονταροκτύπημα του Διγενή με τον Χάρο - Άγγελου Σικελιανού, «Ο Θάνατος του Διγενή»: i. Διαλογικός Αγώνας Διγενή - Βασιλείου. ii. «Φορείς τα ρούχα της Ανάστασης ακόμη»

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

5. Σκηνές από τη «Ρωμιοσύνη» του Βασιίλη Μιχαηλίδη:

- i. φιλήμακι με τη συμμετοχή του Θεοδόση Νικολάου
- ii. διαλογικός αγώνας Κυπριανού-Μουσελίμ Αγά-Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, «Ο Φωτεινός»: i Διαλογικός αγώνας Φωτεινού-Τζώρτζη Γρατζιάνου

6. Σκηνές από το έργο «Νερά της Κύπρου, της Συρίας και της Αιγύπτου. Σπουδή στον θεατρικό Καβάφη»:

- i. «Νερά της Κύπρου, της Συρίας και της Αιγύπτου»
- ii. «Ζηνοβία» με φιλμ από Παλμύρα

7. Σκηνή από το έργο «Ματωμένος Γάμος» του Λόρκα.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

8. Δεκάλεπτο φιλήμακι-ντοκιμαντέρ για την 20χρονη πορεία του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

9. Φινάλε με σκηνές από τον «Φιάκα» του Δημοσθένη Μισιτζή και τη «Λυσιστράτη» του Κώστα Μόντη.

Διάρκεια εκδήλωσης: δύο ώρες
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Στιγμιότυπα από την προετοιμασία των έργων. Πάνω: Ο Κώστας Μόντης, ο Ευαγόρας Καραγιώργης και ο Μιχάλης Πιερής («Λυσιστράτη», 2000). Κάτω: Ο Μ. Πιερής με τον συνθέτη Ανδρέα Ρούσση («Διγενής Ακρίτας», 2011).

Ο Θεοδόσης Νικολάου στην πρεμιέρα της παράστασης «Η Ρωμιούσνη εν' φυλή συνότζιαιρη του κόσμου» (9 Ιουλίου 2001).

Ο συνθέτης Χρήστος Πήττας και ο δάσκαλος φωνητικής Νικόλας Παπαγεωργίου («Ερωτόκριτος», 2005).

INFO

20 Years Theatrical Workshop of the University of Cyprus

THEPAK is celebrating its 20th anniversary with a creative retrospect of its history, which highlights the milestones along its journey. The programme of the event includes scenes from all the works the Theatrical Workshop has studied and staged in the last two decades, which have been selected and blended together, so as to underscore the coherence of the vision that governed this remarkable effort. The scenes are interwoven with excerpts from important texts of Modern Greek literature (demotic songs, Valaoritis, Sikelianos, Cavafy, Seferis) that enter into a creative dialogue with THEPAK's repertoire, thus revealing the original approach of the Theatrical Workshop to the study and stage presentation of masterpieces of Modern Greek literature – an approach in which philological research and drama meet to enhance the perception of literary texts through an experiential involvement with theatre. The programme has a duration of two hours and includes scenes from THEPAK's productions "The Chronicle of Cyprus" by Leontios Machairas, "Erotokritos" by Vitsentzos Kornaros, "The Ballad of the Bridge", "Digenis Akritas", "Romiosyni" by Vasilis Michaelidis, "Waters of Cyprus, of Syria, and of Egypt" based on the poetry of C. P. Cavafy, Aristophanes' "Lysistrata" translated into Cypriot dialect by Costas Montis, and "Fiakas" by Demosthenis Misitzis, a scene from Lorca's "Blood Wedding", as well as selected excerpts from the poetic works of Aristotelis Valaoritis, Angelos Sikelianos and George Seferis. A short documentary on the activity of THEPAK in the last 20 years will also be shown.

**In Greek
FREE ENTRANCE**

Ο Μ. Πιερής με τον Ψαραντώνη στο φεστιβάλ «Υακίνθια» (2006).

Ο Μιχάλης Τερλικιάς σε παράσταση στην Αξιοθέα («Άσμα του Γιοφυριού», 2010).

INFO

Karagiozis the Baker

Traditional shadow play theatre, presented by puppeteer Yiannis Achilleos Pafios, another follower of the long-standing tradition created in Cyprus by the great master of this ancient art, Christodoulos Pafios (1904-1987).

In Greek

FREE ENTRANCE

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Λαϊκό Θέατρο Σκιών Γιάννη Πάφιου

Λαϊκό Θέατρο Σκιών Γιάννη Πάφιου

Ο Καραγκιόζης Φούρναρης

Ανταποκρινόμενο στο ιδιαίτερο ενδιαφέρον των μικρών φίλων της Αξιοθέας, το Πολιτιστικό Φεστιβάλ φιλοξενεί το φθινόπωρο μια δεύτερη παράσταση Θεάτρου Σκιών από ακόμα έναν συνεχιστή της μεγάλης παράδοσης που δημιούργησε στην Κύπρο ο αείμνηστος καραγκιοζοπαίχτης Χριστόδουλος Πάφιος και ο γιος του Αχιλλέας Πάφιος, από τη Χλώρακα της Πάφου.

Πρόκειται για την κλασική κωμωδία «Ο Καραγκιόζης Φούρναρης» την οποία με πολύ αγάπη και σεβασμό παρουσιάζει το Λαϊκό Θέατρο Σκιών του Γιάννη Αχιλλέως Πάφιου που εδώ και 30 χρόνια καλλιιεργεί και αναδεικνύει την τέχνη του παραδοσιακού Θεάτρου Σκιών βασιζόμενος στα πρότυπα της σχολής του παππού και του πατέρα του.

Η παράσταση εξελίσσεται γύρω από τον φούρνο που βρίσκεται απέναντι από το Σαράι. Ο Πασάς αναθέτει την διαχείριση του φούρνου στον Καραγκιόζη και τον Χατζηναβάτη για να τον δουλεύουν και να εξυπηρετούν τους κατοίκους της περιοχής, μιας και δεν υπήρχαν τότε σύμπες και ιδιωτικές κουζίνες ή ψησταριές. Έτσι ο Καραγκιόζης γίνεται φούρναρης και οι γνωστοί φίλοι της καραγκιοζοπαρέας (Σαμπάν Αγάς, Μπάρμπα Γιώργος, Διονύσιος, κ.ά.) καταφθάνουν για να τον ενισχύσουν, φέρνοντας τα φαγητά τους για να ψηθούν και να είναι καλοφάγωτα στους καλεσμένους και στις οικογένειές τους. Όμως τα γνωστά τεχνάσματα και ραδιουργίες του Καραγκιόζη δεν τελειώνουν ποτέ και οδηγούν σε απρόοπτα γεγονότα τα οποία θα δούμε στον μπερντέ.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

INFO

Trio NeRo

Three young and talented Cypriot musicians are re-inventing the traditional songs of Greece and Cyprus presenting an interactive visual and acoustic performance that bridges folklore, electronic and contemporary classical music.

Featuring: Nektarios Rodosthenous (vocals, guitar), Giorgos Savvas (percussion), Christos Agathocleous (electric bass).

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Νεκτάριος Ροδοσθένους:
τραγούδι, κιθάρα

Γιώργος Σάββα: κρουστά

Χρήστος Αγαθοκλέους:
ηλεκτρικό μπάσο

Trio NeRo

*Ένας μουσικός επαναπροσδιορισμός
του παραδοσιακού νανουρίσματος
από την Κύπρο, την Ελλάδα και τη Μικρά Ασία*

Οι Trio NeRo άρχισαν να πειραματίζονται με μια εθνική θεματική το 2015 και έκτοτε παρουσιάζουν τη δουλειά τους σε διάφορα κυπριακά φεστιβάλ. Οι μουσικοί γνωρίζονται από το 2005, ξεκινώντας από την ΣΜΕΦ, τη στρατιωτική μπάντα της Κύπρου. Η φύση του συνόλου φίλτραρε την παραδοσιακή μουσική των τραγουδιών της Ελλάδας και της Κύπρου μέσα από την ηλεκτρονική, σύγχρονη κλασική μουσική, και φυσικά μέσα από εθνικά παραλληλάγες. Το αποτέλεσμα είναι μια διαδραστική οπτικο-ακουστική παράσταση ακουστικής μουσικής με ανεπαίσθητα ηλεκτροακουστικά στοιχεία. Αυτή η πολυεπίπεδη συνεργασία είναι παράγοντας πολλών μουσικό-πολιτιστικών συνισταμένων που συναντιούνται σε μια μουσική παράσταση, για την επανεπεξεργασία και τον επαναπροσδιορισμό του παραδοσιακού νανουρίσματος.

INFO

Bridge of Locks

The Ioannou/Vafeas Quartet of the outstanding musicians Charis Ioannou (saxophone), Ioannis Vafeas (drums), Dimitris Miaris (piano) and Greg Makamian (double bass) present their newly released album Bridge of Locks (April 2017), which brings the sounds of straight ahead jazz. The album, which is the result of the musical exploration of two long-time friends and collaborators Ioannou and Vafeas, includes pieces composed by the American saxophonist and composer Chris Byars, one original composition by Charis Ioannou and one jazz standard.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Χάρης Ιωάννου: σαξόφωνο

Ιωάννης Βαφέας: ντραμς

Δημήτρης Μίαρης: πιάνο

Γκρεκ Μακαμιάν: κοντραμπάσο

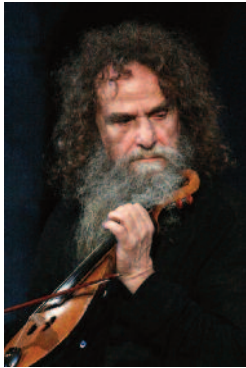
Ioannou/Vafeas Quartet**Bridge of Locks**

Το Πολιτιστικό Φεστιβάλ της Αξιοθέας, με τη σταθερή στήριξη του στην τζαζ μουσική του τόπου μας, φιλοξενεί φέτος την επίσημη κυκλοφορία του άλμπουμ Bridge of Locks (Απρίλιος 2017) από το Ioannou/Vafeas Quartet, σε ήχους τζαζ μουσικής και συνθέσεις κυρίως από τον Αμερικανό συνθέτη Chris Byars.

Το άλμπουμ είναι αποτέλεσμα της μουσικής αναζήτησης δύο φίλων και συνεργατών της τζαζ σκηνής της Κύπρου, αλλά και χρόνια συνοδοιπόρων – του σαξοφωνίστα Χάρη Ιωάννου και του ντράμμερ Ιωάννη Βαφέα. Και οι δύο έχουν διαγράψει μια αξιόλογη μουσική πορεία τα τελευταία 15 χρόνια και συνεχίζουν να προσφέρουν πολύπλευρα στη μουσική παιδεία του τόπου μας.

Το Bridge of Locks, πέραν από τις συνθέσεις του Chris Byars, περιλαμβάνει και δύο ακόμη κομμάτια. Ένα του Χάρη Ιωάννου και μια μπαλάντα από το κλασικό ρεπερτόριο της τζαζ. Το κουαρτέτο συμπληρώνουν οι εξαιρετικοί μουσικοί Δημήτρης Μίαρης στο πιάνο και Γκρεκ Μακαμιάν στο κοντραμπάσο.

INFO

Psarantonis

The great Cretan artist returns once again in Axiothea for a “best of” concert, accompanied by his children, Niki and Lambis, and the talented instrumentalist Giannis Paximadakis.

Following his ultimate guide and mentor – Nature with its unique pulse and rhythm, Psarantonis uncovers and reveals the mysteries of his art, creating an atmosphere of awe, agitation and trepidation. Featuring: Psarantonis (Cretan lyras, bulgari, tzouras, vocals), Niki Xylouri (percussion, vocals), Lambis Xylouris (oud), Giannis Paximadakis (lute, vocals).

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Ψαραντώνης:

λύρες, μπουλγαρί, τζουράς, φωνή

Νίκη Ξυλούρη: κρουστά, φωνή

Λάμπης Ξυλούρης: ούτι

Γιάννης Παξιμαδάκης: λαούτο

Ψαραντώνης

Με τον «παλμό» της Φύσης

Το Πολιτιστικό Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου δεν θα μπορούσε να γιορτάσει τα 20χρονά του χωρίς τον Ψαραντώνη, με μία συναυλία του οποίου ξεκίνησε αυτός ο θεσμός που έμελλε να εδραιωθεί και να κερδίσει διεθνή αναγνώριση, αλλά και μια αξιοσημείωτη θέση στον πολιτιστικό χάρτη της Κύπρου.

Σε αναγνώριση της προσφοράς του Ψαραντώνη όχι μόνο στο Φεστιβάλ και το Θ.Ε.ΠΑ.Κ., αλλά και στη διατήρηση και συνέχιση της μεγάλης παράδοσης της κρητικής μουσικής, τον φιλοξενούμε ξανά στον χώρο του, εδώ, στην Αξιοθέα, όπου έδωσε δεκάδες αξέχαστες συναυλίες, κατορθώνοντας κάθε φορά να κομίζει καινούριο ρίγος, να δημιουργεί την ταραχή και το δέος του υψηλού, αλλά και να αγγίζει τα λυρικότερα και αισθαντικότερα στοιχεία του μουσικού βήθους της έκφρασης του Κρητικού και γενικότερα του Ελληνικού και του Μεσογειακού λαού.

Στο πλευρό του θα σταθούν και πάλι τα παιδιά του, η Νίκη και ο Λάμπης, και ο γνωστός προικισμένος συνθέτης και δεξιότέχνης των παραδοσιακών οργάνων, Γιάννης Παξιμαδάκης, για να μας μεταφέρουν στον κόσμο της μουσικής της Κρήτης που είναι ο κόσμος της υψηλής ποίησης. Εκεί όπου «η Τέχνη ενίκησε τη Φύση», καθώς ανεπανάληπτα το αποτύπωσε ο Βιτσέντζος Κορνάρος στον *Ερωτόκριτό* του. Όπως, άλλωστε, το έχει επανειλημμένα πει ο Ψαραντώνης, κύριος οδηγός και δάσκαλός του κατά τη σύνθεση και την ερμηνεία, είναι ο «παλμός της Φύσης». Αυτόν ακροάζεται και προσπαθεί, ακολουθώντας το δικό του μονοπάτι και τους δικούς του τρόπους, να κατακτήσει τα μυστικά της τέχνης του.

Ο Ψαραντώνης, λοιπόν, με μίαν επιλογή από τις καλύτερες στιγμές της μουσικής του πορείας, με γνωστές και λιγότερο γνωστές επιτυχίες του, αλλά και με νέα κομμάτια, δικά του ή που του τα εμπιστεύονται σπουδαίοι μουσικοί της Κρήτης, και με τους δυναμικούς αυτοσχεδιασμούς του που υφαίνουν τον ιστό της κάθε συναυλίας του.

Σ18

1-5 Σεπτεμβρίου
Θέατρο Ένα
Ηκεφάλ – Σμύρνη 1922

Σ20

Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου
Γλαύκος Κοντεμενιώτης
Dingane

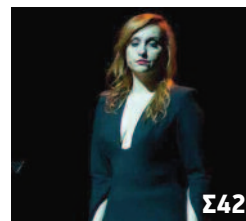
Σ22

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Ο Παντελής Θαλασσινός
στην Αξιθεά

Σ38

Τρίτη 3 Οκτωβρίου
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. - *Νερά της Κύπρου,
της Συρίας και της Αιγύπτου.*
Σπουδή στον «θεατρικό» Καβάφη

Σ42

Παρασκευή 6 Οκτωβρίου
Βιβιάννα Γιαννάκη & Roman Gomez
Σταυροδρόμια του πάθους:
Κύπρος, Σμύρνη, Αργεντινή

Σ44

Κυριακή 8 Οκτωβρίου
Εκδήλωση για τα 20χρονα
του Πολιτιστικού Φεστιβάλ
και του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Σ24

Παρασκευή 15 &
Σάββατο 16 Σεπτεμβρίου
Φανταστικό Θέατρο
Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Αυλίδι

Σ26

Τρίτη 19 Σεπτεμβρίου
Βάκια Σταύρου
Αλάσια θαλασσοφιλήτη

Σ28

Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου
Παράσταση Θέατρο Σκιών
Το στοιχειωμένο δέντρο

Σ52

Τρίτη 10 Οκτωβρίου
Παράσταση Θέατρο Σκιών
Ο Καραγκιόζης Φούρναρης

Σ54

Πέμπτη 12 Οκτωβρίου
Trio NeRo

Σ56

Σάββατο 14 Οκτωβρίου
The Ioannou/Vafeas Quartet
Bridge of Locks

Σ30

Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου
Μουσικό αφιέρωμα
στον Νίκο Καββαδία

Σ32

Τετάρτη 27 & Πέμπτη 28
Σεπτεμβρίου
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. - *Η Ρωμιοσύνη
έν' φυλή συνάξαιρη του κόσμου*

Σ36

Κυριακή 1 Οκτωβρίου
Τρίο Λεβάντε
& Σοφία Παπάζογλου

Σ58

Δευτέρα 16 Οκτωβρίου
Με τον «παλμό» της Φύσης
Ψαραντώνης

Όλες οι εκδηλώσεις αρχίζουν στις 20:30
εκτός από τις παραστάσεις του Καραγκιόζη,
την Πέμπτη 21/9 και Τρίτη 10/10,
οι οποίες αρχίζουν στις 19:45.

Πληροφορίες και κρατήσεις

Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations
Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Παγκόσμια Πρώτη

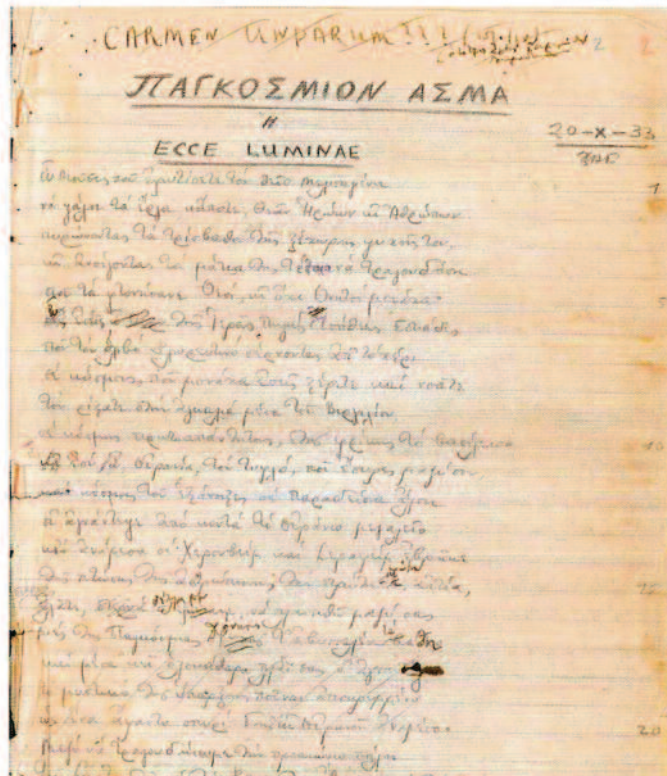
του έργου του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου

Παγκόσμιον Ἄσμα ἢ *Ecce Luminæ*

Παρασκευή 15 και Σάββατο 16 Δεκεμβρίου 2017

στην πόλη της Πάφου

στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για το Πάφος2017

Η πρώτη σελίδα της τελικής μορφής του Παγκόσμιου Ἀσματος, Αρχείο Γαλατόπουλου, Τετράδιο 4, σελ. 2α.

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: Μιχάλης Πιερής
Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: Σταματία Λαουμτζή
Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξιεβα
Γραφικά: Γιάννος Χριστοφόρου, Σοφία Γεωργίου
Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καϊάφα
Τεχνική Υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής
Εικαστική φιλοξενία: Νίκος Κουρούσιος

Μοτίβο εξωφύλλου: Εικαστική μελέτη του λογοτύπου του ΘΕΠΑΚ (σχέδιο Νίκου Κουρούσιου)

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou, Sofia Georgiou
Administrative Support: Chara Kaiafa
Technical Support: Kyriakos Kakoullis
Guest Artist: Nikos Kouroussis

Cover pattern: Study on the THEPAK logo (artist: Nikos Kouroussis)

Διοργανωτής/Organiser

Πανεπιστήμιο
Κύπρου

Χορηγοί/Sponsors

Χορηγοί Επικοινωνίας/Media Sponsors

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δευτέρα – Παρασκευή 9.30 – 13.30

Τηλ. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION

Monday – Friday 9.30 – 13.30

Tel. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy